

væsenet mere ere høfede paa Landjorden end paa Vandet.

Sagd: Ja, det er ganske vist! Har den sidste ærede Læser ikke viist det før, saa har han viist nu, at hans Kjendskab til Redningsvæsenet ikke er meget værd, naar han ikke veed, at Redningsforsøg i Almindelighed gjøres fra Land og ikke fra Søen (Suel: Med Redningsbaaden?). Ja, det er netop fra Land, at Forsøgene gjøres med Redningsbaaden og ikke fra Søen. Men jeg skal gaa tilbage til den høitærede Ministers Bemærkninger og sige, at hvis mine Udtalelser have bragt ham til at tro, at det var en almindelig Anke over Redningsvæsenet overalt, jeg udtalte, saa er det paa ingen Maade min Mening. Forbi jeg angriber Redningsvæsenets Tilstand paa enkelte Steder og paaviser de Mangler og Brøst, som findes paa enkelte Steder, og saaledes maa det findes at være Tilfældet ved det bedst organiserede Redningsvæsen, derfor benægter jeg ikke Redningsvæsenets fortrinlige Organisation paa andre Steder, eller hvad i sin Tid Holvig paa dette Strøg har udrettet i Forbindelse med andre fortjente Mænd. Det er selvsølgelig umuligt for den høie Regjering, som ogsaa den høitærede Minister bemærkede, overalt at staffe sig saa fortrinlige Mænd, som man har paa andre Steder. De Brøst og Mangler, som jeg paapegede, findes paa visse bestemte Steder, og det er ikke Noget, som kan gøres anpendeligt allevegne, idet det naturligvis paa hvert enkelte Sted afhænger af, hvilken Mand dette Over er overdraget. Hvis derfor, som sagt, den høitærede Minister har opfattet, hvad jeg har ansørt om Forholdene paa dette Strøg og paa enkelte andre Strøg, som om det skulde være en gennemgaaende Bestyrelse imod Redningsvæsenet alle andre Steder, saa er det en Misforstaaelse, der maaste er foranlediget ved mine egne Ytringer. Det ligger i Sagens Natur, da Kysten er delt i forskjellige Strækninger, at Redningsvæsenets Tilstand paa hvert Sted væsentlig afhænger af den Mand, i hvis Hænder Bestyrelsen af det er lagt. Endnu skal jeg tilføie til, hvad den høitærede Minister bemærkede om Baaden ved Havnholm, at, naar Klitmøllerbeboerne, efter at have gjort to Forsøg med Redningsbaaden have maattet sende Bud til det 1½ eller næsten to Mil fjærne Havnholm for at faae Redningsbaaden der sat i Gang, saa var det dog Tilfældet, at det, der foregik ved Klitmøller, var Noget, som Beboerne i Havnholm maatte kunne se, og desuden kjendte de Strøm- og Vindforholdene — Vinden var N.O., og det var Norden Strøm — og de maatte vide, at Baaden fra Klitmøller vilde have Vanskelighed ved at arbejde sig lige ud eller op imod Skibet, fordi Strømmen vilde føre den Syd paa (En Stemme: Ja, bagefter!). Nei ikke bagefter, thi Fiskerne der paa Kysten vide godt Bested om Vind og Strøm og ere saa erfarne i

disse Forhold, at jeg f. Ex. vil gjøre opmærksom paa, at ved Udkastning af Raketterne er Rakettens Stilling og den Linie, hvori den skal kastes, naar den skal ramme paa rette Sted, nemlig paa Midten af Skibet, netop saaledes beregnet, at Vindens Styrke til at føre Raketten ud af sin Linie, er tagen med i Betragtning ved det Sigte, man tager, idet man styder Raketten af. De ere altsaa saa vant til at beregne disse Faktors Indvirkning, at Redningsmandskabet fra Havnholm maatte kunne sige sig selv, at i det Dieblif, Skibet havde stødt ved Klitmøller, vare de ved Havnholm saaledes begunstige af Vind og Strøm, at de hurtigere kunde naae Skibet derfra end fra Klitmøller. Det viste sig jo ogsaa, at de fra det sidste Sted ikke kunde naae Skibet. Jeg bemærker altsaa kun dette, ikke fordi jeg vil insinuere, at der hverken fra den øverste Ledelse eller fra Mandstabets Side, navnlig ikke fra dette sidste, har været viist Mangel paa egentlig god Villie, men fordi jeg mener, at der har været viist Mangel paa Konduite og paa den energiske, handlekraftige Mand, der er saa vigtig for dem, der staa i Spidsen for en saadan Institution. Men jeg skal gjerne indrømme, at den høitærede Minister med sin bedste Villie kan have ondt ved at finde de Mand, han trænger til. Hermed skal jeg slutte disse Bemærkninger.

Suel: Jeg vil blot bede det høie Thing lægge Mærke til, hvorledes det ærede Medlem for Thisted (Sagd) trækker mere og mere i Land lige overfor den høitærede Minister; men samtidsigt kredser det ærede Medlems Tanker om Personer. Man nævner stadigt, at det gælder om at finde enkelte bestemte dygtige Personer, men at det ikke er enhver Ministers Sag at finde dem. Alt dette i Forbindelse med en Bemærkning fra det ærede Medlem før om, at han ikke vil træde Nogen for nær, — han betonedes udtrykkelig for nær, beder jeg det høie Thing vel at lægge Mærke til, thi om man træder nogen Person eller nogen Embedsmand „for nær“ eller blot „nær“, er en Udskillelse, hvorover Dommen ikke bør tilkomme det ærede Medlem fra Thisted.

Sagd: Ja, jeg er ikke saa heldig at forstaa den sidste Ytring, thi det, at jeg i mine Udtalelser bestræber mig for at fremdrage, hvad jeg tror, Rigsdagen saavel som den høie Regjering maa ønske fremdraget, nemlig de Brøst og Mangler, der kunne være ved Redningsvæsenet, og samtidsig dermed ærlig og alvorlig bestræber mig for ikke at træde Nogen for nær ved at sige Mere, end jeg har fuld Forvisning for er rigtig, kan jeg aldeles ikke forstaa, kan gøres til Gjenstand for nogen Anke. Det er mig aldeles usatteligt.

Ordføreren for Forespørgerne (Paulsen): Det er ikke for Forespørgerne, men